

nernes Side. Det er ikke i Strid med noget af de Krav, som man har fremsat, og derfor er der ogsaa almindelig Tilfredshed med Forslaget. Der er jo adskilligt i en saadan Lov, der maa overlades til Landbrugsministeren, og skønt jeg ingen Ynder er af saadanne Bestemmelser i Love, der lægge alt for meget i Ministerens Haand, maa jeg dog sige, at i en Sag som denne, der er og i Virkeligheden kan blive af en noget vanskelig Natur, er det nødvendigt, for at Bestemmelserne kunne gennemføres paa den for Landet bedste og heldigste Maade, at en væsentlig Del vedrørende Lovens Udøvelse lægges i Landbrugsministerens Haand.

Det har ikke manglet paa advarende Røster, der er rettet adskillige Henvendelser til Mejeriorganisationerne, der gik ud paa at forklare for dem, hvor farligt det var for dem at komme ind paa denne Vej, hvor farligt det vilde være at paabyde, at Kunderne, Konsumenterne i Købstæderne, skulde have at vide, hvorfra de Varer stammede, de købte. Man har nemlig sagt, at Kunderne saa vilde blive opmærksomme paa, at Kvaliteten af de udenlandske Varer undertiden kunde være lige saa god som den danske Vares. Dertil skal jeg kun sige, at det altid har været Organisationernes Hensigt at foranledige, at Handelen med disse Produkter sker paa fuldt ud ærlig Maade. Man har været sig fuldt bevidst, at skulde vi overhovedet kunne vedblive at hævde vor Plads baade herhjemme og i England som Producenter af Fedevarer, er der kun en Vej for os at gaa, nemlig den, at drage Omsorg for til enhver Tid at kunne fremstille de fineste og bedste Produkter, der overhovedet kunne udbydes. I denne Henseende har sikkert det danske Mejeribrug og i det hele taget den danske Landbostand intet at frygte.

Der er ved visse Lejligheder kommet Udtalelser frem, hvoraf man kunde faa den Forestilling, at man i Landbruget ikke har videre høje Begreber om Hygiejnens almindelige Krav. Jeg tror ikke, at saadanne Udtalelser er rigtige. Efter mit Kendskab til Forholdene er der, og det ikke alene i de sidste Aar, sket ganske overordentlig store Fremskridt i saa Henseende. For at nævne det Omraade, paa hvilket jeg er bedst kendt, nemlig Mælkeproduktionen, skal jeg henvise til det overordentlige Arbejde, enkelte Mejerier og Mejeriforeninger have udfoldet for at fremskaffe den reneste, den fineste, den bedste Kvalitet af Mælk til Mejerierne, det er selvfølgelig det, der betinger den

fineste Smørproduktion. Man har ikke undladt at bringe undertiden ret betydelige Ofre for at naa et godt Resultat der, og det har man gjort med Glæde i Erkendelse af, at det er det sikreste Middel til at bevare den Førsterangsstilling, som danske Produkter en Gang have vundet paa det engelske Marked; og ad den Vej tro danske Landmænd ogsaa fremtidig at kunne bevare den en Gang erhvervede Stilling. De tro ikke, at de paa nogen anden, kunstig Maade kunne tilvejebringe Sikkerhed herfor. Jeg er ikke kendt med Landbrugsforholdene i fremmede Lande, men det er ikke saa sjældent, at man hører Beretninger derfra, at man gennem Rejsebeskrivelser eller paa anden Maade kan faa i alt Fald noget Begreb om Forholdene der. Og jeg bør da udtale, at jeg tvivler om, at der er noget andet Land, hvor der produceres Fedevarer til Udførsel under blot tilnærmelsesvis saa gode og gunstige Forhold som her i Danmark i Retning af Forstaaelse af de Krav, der kunne stilles til Renlighed og Hygiejne i det hele. Og selv om det skulde ske, at Konsumenterne herhjemme i vort eget Land skulde opdage, at de kunde købe de fremmede Produkter til en billigere Pris og saaledes maaske efterhaanden kunde vænne sig dertil. — hvad jeg dog tvivler paa —, ja, saa kan man dertil kun sige, at det i alt Fald vilde være gavnligt, at de Foranstaltninger, det foreliggende Lovforslag træffer, komme til at træde i Kraft. Thi derved vil det ikke være muligt for den uhæderlige Mellemandler at tiltvinge sig en uberettiget Avance, og det vilde blive til Gavn for det brede Lag af Konsumenter, at de ikke blive udsatte for at faa tilbudt Varer under anden Betegnelse end den rigtige.

For at illustrere dette skal jeg gentage det Eksempel, den højtærede Landbrugsminister nævnedes ved Sagens Forelæggelse. I en Butik, der med store prangende Bogstaver førte Navnet: „Dansk Smør- og Margarinelager“ var der fremstillet Smørfustager, Margarinestager og Æggekasser i Vinduerne. En af disse Fustager var en dansk Smørdrittel med Lurmærket. Ovenpaa denne Fustages Laag laa der en bred Plakat, hvorpaa der stod „Ekstrafint 84“. Noteringen var paa det Tidspunkt 95, og dansk Smør kunde ikke i den Tid sælges for en Krone pr. Pund. Naar nu en Kunde, som ikke er kendt med disse Forhold, standser ved Vinduet, betragter en saadan Reklameplakat og ser, at der staar en dansk Smør-